

[Erik Østergaard.]

for den uddannelse, som disse forholdsvist korte kursus giver. Man må her tænke på den betydning, det har, at manden, der skal bruge det forholdsvist dyre materiel, får det fornødne kendskab til dette, både hvad angår pasning og brug, hvad der jo er en betingelse for, at der kan udføres et godt og effektivt arbejde.

På et par af disse uddannelsessteder, som jeg har forbindelse med, har jeg fået oplyst, at der er meget stor tilslutning til disse kursus. Ulfborg Kjærgård har f. eks. sidste år haft 1.000 deltagere og har måttet sige nej til 800. Statens arbejdstekniske ungdomsskole, der ligger i Klosterheden, har også været meget stærkt besøgt. Der har fra forstanderen på denne skole været fremsat ønske om en lille ændring i loven. Med hensyn til svejsearbejde, som de har kursus for, ønskede han mulighed for at dispensere fra maksimumsalderen 25 år, således at også arbejdere over 25 år skulle kunne deltage i dette kursus. Det er mit indtryk, at der arbejdes solidt og godt på disse kursus, og at denne linje skal have betingelse for at fortsætte.

Da disse love må siges at have virket tilfredsstillende, og da der på nuværende tidspunkt vel ikke er brug for særlige ændringer, kan vi fra mit partis side stemme for den foreslåede udsættelse af revisionen.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg vil gerne sige tak for den velvilje og positive indstilling, som er kommet til udtryk fra alle ordførerne over for den lovgivning, som i dag er til revision — på den måde, at man, fordi man ikke finder erfaringsgrundlaget tilstrækkeligt endnu, ønsker den forlænget for en ny 3-årig periode.

Jeg tror, at de hovedsynspunkter, som er kommet frem, er rigtige. Dels har man sagt, at denne uddannelse har betydet noget i den tekniske udvikling, vi gennemlever. Den har betydet en væsentligt gunstigere uddannelse af en gruppe arbejdere, som både uddannelsesmæssigt, beskæftigelsesmæssigt og i og for sig i mange henseender også lønmæssigt har været ringere stillet end mange andre arbejdergrupper. Endvidere har den betydet, at visse skel, som har eksisteret rundt omkring i erhvervslivet, er brudt ned. Der har været tale om en større bevægelig-

hed på arbejdsmarkedet som følge af det arbejde, der er udført i henhold til denne lovgivning, og der er på andre områder skabt resultater, som simpelt hen vil være med til at sikre det produktionsgrundlag, som skal skabe øget velstand og i øvrigt også skabe grundlaget for den udbygning af uddannelser på andre områder, som vi jo for nylig har hørt en hel del om i det høje ting.

Jeg er også glad for, at man allerede på nuværende tidspunkt så positivt har udtalt sig om den kommende videre udbygning — foreløbig som en forsøgsundervisning — der tager sigte på andre grupper af arbejderne end dem, lovgivningen direkte omfatter. Også her tror jeg der er et vældigt perspektiv i det, man nu lægger op til, og jeg synes, det er naturligt og rigtigt, at man starter på den måde, som det er tanken at gøre det. Jeg tror, der ligger en vigtig arbejdsmarkeds-politisk opgave i det, vi her beskæftiger os med — og i øvrigt også i det, der er lagt frem for finansudvalget.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger til enkelte af de spørgsmål, som de ærede ordførere har fremført. Det ærede medlem hr. Anker Jørgensen nævnte det ønskelige i, at flere unge kom med som deltagere, og mente, at en af grundene til, at ikke flere var kommet med, var, at der ikke var de samme godtgørelsesmuligheder for dem som for andre. Det er muligt, at det har spillet en rolle, at der ikke er helt de samme regler. Men det har vel også spillet en rolle, vil jeg tro, at vi har haft en særlig høj grad af beskæftigelse i de år, lovene har virket, og i sig selv har lovgivningen vel også virket til at sikre højere beskæftigelse og den bevægelighed, jeg nævnte før, på forskellige områder.

Både det ærede medlem hr. Anker Jørgensen og det ærede medlem fru Grethe Philip nævnte spørgsmålet om kvindernes stilling. Her er forholdet jo det, at der siden lovens vedtagelse har foreligget et tilbud både til kvinder og mænd. Det er rigtigt, som det har været anført, at kvinderne ikke i samme omfang som mændene har udnyttet de muligheder, loven indebar. Det har kun været i ret begrænset omfang: hvor vi regner med at komme op på en 11.000-12.000 deltagere i indeværende år, er det kun 300-400 kvinder, som indtil nu har været med.